KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.2.2020 r.
COM(2020) 48 final

2020/0029 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (tekst jednolity)

UZASADNIENIE

1. W kontekście społeczeństwa obywatelskiego w Europie Komisja przywiązuje wielką wagę do uproszczenia i uporządkowania prawa Unii, tak aby stało się ono bardziej przejrzyste i dostępne dla obywateli, otwierając im w ten sposób nowe możliwości korzystania z przysługujących im konkretnych uprawnień.

   Ten cel nie może zostać osiągnięty tak długo, jak liczne przepisy, które były wielokrotnie zmieniane, często zasadniczo, pozostają rozproszone, tak iż trzeba ich szukać częściowo w oryginalnym akcie, a częściowo w późniejszych aktach zmieniających. Wymaga to pracochłonnego porównywania wielu różnych aktów w celu ustalenia obowiązujących norm prawnych.

   Z tego powodu ujednolicenie przepisów często zmienianych jest potrzebne, aby prawo stało się jasne i zrozumiałe.

2. W dniu 1 kwietnia 1987 r. Komisja postanowiła[1] zalecić swoim pracownikom, aby wszystkie akty były ujednolicane nie później niż po 10 zmianach, podkreślając, że jest to wymaganie minimum i że odpowiednie jednostki powinny starać się nawet częściej ujednolicać teksty, za które są odpowiedzialne, tak aby przepisy tych aktów były jasne i łatwo zrozumiałe.

3. Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Edynburgu (grudzień 1992 r.) potwierdziły to stanowisko[2], podkreślając wagę ujednolicania, które daje pewność co do prawa stosowanego wobec danej materii w danym czasie.

   Ujednolicanie musi być podejmowane w pełnej zgodności z normalną procedurą przyjmowania aktów Unii.

   Zważywszy, że żadne zmiany co do treści nie mogą być wprowadzane do ujednolicanych aktów, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, w drodze porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 grudnia 1994 r., możliwość stosowania przyspieszonej procedury dla szybkiego przyjmowania takich aktów.

4. Celem niniejszego wniosku jest ujednolicenie dyrektywy Rady nr 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni[3]. Nowa dyrektywa zastąpi włączone do niej akty[4]; niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść ujednolicanych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania ujednolicenia.

5. Wniosek w sprawie ujednolicenia został sporządzony na podstawie wstępnej konsolidacji, w 24 językach urzędowych, dyrektywy nr 91/477/EWG i aktów je zmieniających, przygotowanej przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej za pomocą systemu przetwarzania danych. Tam, gdzie artykułom nadano nowe numery, korelacja pomiędzy starą i nową numeracją została określona w tabeli zawartej w załączniku IV do ujednoliconej dyrektywy.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Zob. załącznik 3 do części A konkluzji.
3 Włączone do programu legislacyjnego na 2019 r.
4 Zob. część A załącznika III do niniejszego wniosku.

↓ 91/477 (dostosowany)

2020/0029 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (tekst jednolity)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ⌦ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⌫, w szczególności jego art. ⌦ 114 ust. 1 ⌫,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[5],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓

(1) Dyrektywa Rady nr 91/477/EWG[6] została kilkakrotnie znacząco zmieniona[7]. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ją ujednolicić.

↓ 2017/853 motyw 1

(2) Dyrektywa 91/477/EWG wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadziła ona równowagę między, z jednej strony, zobowiązaniem do zapewnienia określonej swobody obrotu w odniesieniu do niektórych rodzajów broni palnej i jej istotnych komponentów na terytorium Unii, a z drugiej strony – koniecznością kontroli tej swobody poprzez zabezpieczenia o charakterze ochronnym odpowiednie dla tych produktów.

↓ 2008/51 motyw 4 (dostosowany)

(3) Dane dostarczane przez służby wywiadowcze wskazują na wzrost użycia w ⌦ Unii ⌫ broni przerobionej. Dlatego sprawą zasadniczą jest zagwarantowanie, że dająca się przerobić broń ⌦ jest objęta ⌫ definicją „broni palnej” do celów ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy.

5 Dz.U. C […] z […], s. […].

6 Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51).

7 Zob. załącznik III część A..

↓ 2017/853 motyw 5

(4) Działalność sprzedawcy obejmuje nie tylko wytwarzanie, lecz również modyfikacje lub przeróbki broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, takie jak skrócenie gotowej broni palnej, prowadzące do zmiany ich kategorii lub podkategorii. Czysto prywatne, niekomercyjne działania, takie jak ręczne scalanie i rozcalanie amunicji z jej komponentów na użytek własny lub modyfikacje broni palnej lub istotnych komponentów posiadanych przez daną osobę, takie jak zmiany w kolbach lub przyrządach celowniczych, lub konserwacja związana ze zużyciem istotnych komponentów, nie powinny być uznawane za działalność, którą mógłby prowadzić tylko sprzedawca.

↓ 2017/853 motyw 4 (dostosowany)

(5) Do celów ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy definicja „pośrednika" powinna obejmować każdą osobę fizyczną lub prawną, w tym również spółki osobowe, a pojęcie „dostawy" należy uznać za obejmujące kredyt i leasing. Ponieważ pośrednicy świadczą podobne usługi jak sprzedawcy, powinni zostać objęci zakresem ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy w odniesieniu do tych obowiązków sprzedawców, które są istotne dla działalności pośredników, w zakresie, w jakim są oni w stanie wypełniać te obowiązki, oraz o ile obowiązki te nie są wypełniane przez sprzedawcę w odniesieniu do tej samej transakcji.

↓ 91/477 motyw 5 (dostosowany)

(6) Przydatne ⌦ jest ⌫ ustalenie ⌦ kategorii ⌫ broni palnej, których nabywanie i posiadanie przez osoby prywatne byłoby zakazane, bądź podlegałoby obowiązkowi uzyskania pozwolenia lub złożenia oświadczenia

↓ 2008/51 motyw 19

(7) Jeśli to możliwe, wydanie pozwolenia na nabycie oraz posiadanie broni palnej powinno przyjmować postać pojedynczego postępowania administracyjnego.

↓ 2017/853 motyw 3 (dostosowany)

(8) Do broni palnej zgodnie z prawem nabytej i posiadanej zgodnie z ⌦ niniejszą ⌫ dyrektywą powinny mieć zastosowanie przepisy prawa krajowego dotyczące noszenia broni, myślistwa lub strzelectwa sportowego.

↓ 91/477 motyw 8

(9) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo państw członkowskich do podejmowania środków zapobiegających nielegalnemu handlowi bronią,

↓ 2008/51 motyw 8
(dostosowany)

(10) Konieczne jest, by państwa członkowskie prowadziły skomputeryzowany, scentralizowany lub zdecentralizowany system rejestracji danych, gwarantujący upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych zawierających niezbędne informacje o każdej sztuce broni palnej. Dostęp policji, organów sądowych i innych upoważnionych organów do informacji zawartych w skomputeryzowanym systemie rejestracji danych musi być uzależniony od przestrzegania art. 8 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

↓ 2017/853 motyw 6

(11) Aby zwiększyć możliwość śledzenia wszelkiej broni palnej i istotnych komponentów, a także ułatwić ich swobodny przepływ, wszelka broń palna i jej istotne komponenty powinny być oznaczone czytelnym, trwałym i niepowtarzalnym oznakowaniem oraz zarejestrowane w systemach rejestracji danych państw członkowskich.

↓ 2017/853 motyw 7

(12) Rejestry prowadzone w systemach rejestracji danych powinny zawierać wszystkie informacje umożliwiające powiązanie broni palnej z jej właścicielem oraz powinny obejmować nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe, państwo lub miejsce wytworzenia, typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni palnej lub wszelkie niepowtarzalne oznakowanie umieszczone na szkielecie lub komorze zamkowej broni palnej. Istotne elementy inne niż szkielet lub komora zamkowa należy rejestrować w systemach rejestracji danych w zapisach odnoszących się do broni palnej, do której mają być one dołączone.

↓ 2008/51 motyw 7
(dostosowany)

(13) Aby ułatwić śledzenie historii broni, należy stosować kody alfanumeryczne i zawrzeć w oznakowaniu rok produkcji broni (jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym). Punktem odniesienia dla systemu znakowania w całej ⌦ Unii ⌫ powinna być w jak najszerszym zakresie Konwencja z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej.

↓ 2017/853 motyw 8
(dostosowany)

(14) Aby zapobiec łatwemu usuwaniu oznakowań oraz sprecyzować, na których istotnych komponentach powinny być umieszczane oznakowania, ⌦ konieczne są ⌫ wspólne przepisy unijne dotyczące oznakowania. Przepisy te powinny mieć zastosowanie wyłącznie do broni palnej lub istotnych komponentów, wytworzonych w Unii lub przywiezionych do Unii, począwszy od dnia 14 września 2018 r., gdy są one wprowadzane do obrotu, natomiast broń palna i części wytworzone lub przywiezione do Unii przed tą datą powinny pozostać objęte wymogami dotyczącymi oznakowania

i rejestrowania na mocy dyrektywy 91/477/EWG, które ⌦ miały ⌫ zastosowanie do tego dnia.

↓ 2008/51 motyw 12

(15) Z uwagi na szczególny charakter działalności sprzedawców konieczna jest ścisła kontrola tej działalności ze strony państw członkowskich, zwłaszcza poprzez weryfikowanie rzetelności zawodowej oraz umiejętności sprzedawców.

↓ 2017/853 motyw 9

(16) Ze względu na niebezpieczny charakter oraz trwałość broni palnej i istotnych komponentów, w celu zapewnienia, aby właściwe organy miały możliwość śledzenia broni palnej i istotnych komponentów do celów postępowań administracyjnych i karnych oraz mając na uwadze krajowe prawo procesowe, rejestry w systemach rejestracji danych powinny być przechowywane przez okres 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów. Dostęp do tych rejestrów i wszystkich powiązanych danych osobowych powinien być ograniczony do właściwych organów oraz powinien być dozwolony wyłącznie przez okres nieprzekraczający 10 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów do celów wydawania lub cofania pozwoleń, lub postępowania celnego, w tym również ewentualnego nakładania sankcji administracyjnych, a w przypadku gdy dostęp taki jest konieczny do celów ścigania w sprawach karnych – przez okres nieprzekraczający 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów.

↓ 2017/853 motyw 10

(17) Dla skutecznego funkcjonowania systemów rejestracji danych ważna jest skuteczna wymiana informacji między sprzedawcami i pośrednikami, z jednej strony, a właściwymi organami krajowymi, z drugiej strony. Dlatego też sprzedawcy i pośrednicy powinni przekazywać informacje właściwym organom krajowym bez zbędnej zwłoki. Aby to ułatwić, właściwe organy krajowe powinny ustanowić środki łączności elektronicznej dostępne dla sprzedawców i pośredników, co może obejmować przekazywanie tych informacji pocztą elektroniczną lub bezpośrednio za pośrednictwem bazy danych lub innego rejestru.

↓ 2008/51 motyw 13
(dostosowany)

(18) Zasadą ogólną powinien być zakaz nabywania broni palnej przez osoby skazane prawomocnymi wyrokami sądowymi za określone poważne przestępstwa.

↓ 2017/853 motyw 11
(dostosowany)

(19) Państwa członkowskie ⌦ powinny mieć ⌫ obowiązek ustanowienia systemu monitorowania w celu zapewnienia, aby warunki wydania pozwolenia na broń palną były spełniane przez cały okres jego obowiązywania ⌦. Państwa członkowskie ⌫

powinny decydować, czy ocena ma obejmować uprzednie badania lekarskie lub psychologiczne.

↓ 2017/853 motyw 12 (dostosowany)

(20) Bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących odpowiedzialności zawodowej ocena odnośnych informacji medycznych lub psychologicznych nie powinna prowadzić do domniemania, że należy przypisać jakąkolwiek odpowiedzialność personelowi medycznemu lub innym osobom dostarczającym takie informacje w przypadku niewłaściwego użycia broni palnej posiadanej zgodnie z ⌦ niniejszą ⌫ dyrektywą.

↓ 2017/853 motyw 13

(21) Broń palna i amunicja powinny być przechowywane w sposób bezpieczny, gdy nie są bezpośrednio nadzorowane. Jeśli są przechowywane inaczej niż w sejfie, broń palna i amunicja powinny być odseparowane od siebie. W przypadku gdy broń palna i amunicja są przekazywane przewoźnikowi w celu transportu, przewoźnik ten powinien być odpowiedzialny za należyty nadzór i przechowywanie. Kryteria dotyczące należytego przechowywania i bezpiecznego transportu powinny zostać określone w prawie krajowym, mając na uwadze liczbę i kategorię danej broni palnej i danej amunicji.

↓ 2017/853 motyw 14 (dostosowany)

(22) ⌦ Niniejsza ⌫ Dyrektywa nie powinna mieć wpływu na przepisy państw członkowskich, które pozwalają na dokonywanie zgodnych z prawem transakcji dotyczących broni palnej, istotnych komponentów i amunicji w drodze sprzedaży wysyłkowej, w internecie lub na podstawie umów zawieranych na odległość w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE[8], na przykład za pomocą internetowych katalogów aukcyjnych lub serwisów ogłoszeń drobnych, telefonicznie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. Istotne jest jednak, aby tożsamość stron takich transakcji oraz ich zdolność do zgodnego z prawem zawarcia takich transakcji była możliwa do sprawdzenia oraz aby była rzeczywiście sprawdzana. W odniesieniu do nabywców należy zatem zapewnić, aby ich tożsamość, a także, w stosownych przypadkach, ich pozwolenie na nabycie broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji zostały sprawdzone przez koncesjonowanego lub uprawnionego sprzedawcę lub pośrednika, lub przez organ publiczny lub przedstawiciela tego organu, przed dostawą lub najpóźniej w chwili dostawy.

---

[8] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

↓ 2017/853 motyw 15
(dostosowany)

(23) W odniesieniu do najniebezpieczniejszych rodzajów broni palnej należy ⌦ ustanowić ⌫ w ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywie bardziej rygorystyczne przepisy, w celu zapewnienia – z pewnymi ograniczonymi i należycie uzasadnionymi wyjątkami – aby nabywanie lub posiadanie takiej broni palnej lub wprowadzanie jej do obrotu były niedozwolone. W przypadku nieprzestrzegania tych przepisów państwa członkowskie powinny podejmować wszystkie odpowiednie środki, które mogłyby obejmować konfiskatę takiej broni palnej.

↓ 2017/853 motyw 16

(24) Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość wydawania pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, jeżeli jest to niezbędne do celów edukacyjnych, kulturowych – w tym na potrzeby filmu i teatru – badawczych lub historycznych. Wykaz osób uprawnionych mógłby obejmować między innymi rusznikarzy, urzędy testujące i certyfikujące broń palną, wytwórców, biegłych, specjalistów z zakresu kryminalistyki, a w niektórych przypadkach także osoby zaangażowane w produkcję filmową lub telewizyjną. Państwom członkowskim należy również zezwolić na wydawanie osobom fizycznym pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A na potrzeby obrony narodowej, na przykład w kontekście dobrowolnego szkolenia wojskowego przewidzianego w prawie krajowym.

↓ 2017/853 motyw 17

(25) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość decydowania o wydawaniu uznanym muzeom i kolekcjonerom pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, jeżeli jest to niezbędne do celów historycznych, kulturowych, naukowych, technicznych, edukacyjnych lub związanych z dziedzictwem, pod warunkiem, że takie muzea i kolekcjonerzy wykażą, przed uzyskaniem pozwolenia, że podjęły niezbędne środki w celu wyeliminowania wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, łącznie z zapewnieniem należytego przechowywania. Każde takie pozwolenie powinno uwzględniać i odzwierciedlać konkretną sytuację, w tym charakter kolekcji oraz jej cel, a państwa członkowskie powinny zapewnić ustanowienie systemu monitorowania kolekcjonerów i zbiorów.

↓ 2017/853 motyw 18
(dostosowany)

(26) Nie należy uniemożliwiać sprzedawcom i pośrednikom zajmowania się bronią palną, istotnymi komponentami i amunicją sklasyfikowanymi w kategorii A w przypadkach, gdy wyjątkowo zezwala się na nabycie i posiadanie takiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, w przypadku gdy zajmowanie się nimi jest konieczne do celów pozbawienia ich cech użytkowych lub przeróbki, lub w innych przypadkach dozwolonych w ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywie. Nie należy też uniemożliwiać

sprzedawcom i pośrednikom zajmowania się taką bronią, istotnymi komponentami i amunicją w przypadkach nieobjętych zakresem stosowania niniejszą dyrektywą, na przykład w przypadku broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, które mają być wywiezione poza terytorium Unii lub broni, która ma zostać nabyta przez siły zbrojne, policję lub organy publiczne.

↓ 2017/853 motyw 19

(27) Sprzedawcy i pośrednicy powinni mieć możliwość odmowy przeprowadzenia wszelkich podejrzanych transakcji zakupu amunicji scalonej lub gotowych do osadzenia spłonek jako komponentów amunicji. Transakcja może zostać uznana za podejrzaną, jeżeli, na przykład, dotyczy ilości nietypowych dla przewidywanego użycia do celów prywatnych, jeśli nabywca wydaje się niezaznajomiony z użyciem amunicji lub jeśli nalega na uiszczenie zapłaty gotówką, a jednocześnie nie chce okazać swojego dowodu tożsamości. Sprzedawcy i pośrednicy powinni mieć również możliwość zgłaszania takich podejrzanych transakcji właściwym organom.

↓ 2017/853 motyw 20 (dostosowany)

(28) Ryzyko przerabiania broni akustycznej i innych rodzajów broni palnej na amunicję ślepą na prawdziwą broń palną jest wysokie. Dlatego istotne jest zajęcie się problemem takiej przerobionej broni palnej wykorzystywanej przy popełnianiu przestępstw. Ponadto, w celu uniknięcia ryzyka wytwarzania broni alarmowej i sygnałowej w sposób umożliwiający przerobienie jej tak, aby mogła miotać śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, Komisja powinna przyjąć odpowiednie specyfikacje techniczne w celu zapewnienia, aby nie było możliwe takie jej przerobienie.

↓ 2017/853 motyw 21 (adapted) (dostosowany)

(29) Mając na uwadze wysokie ryzyko przywracania cech użytkowych broni palnej pozbawionej cech użytkowych w nieodpowiedni sposób oraz w celu zwiększenia bezpieczeństwa w Unii, taką broń palną należy objąć zakresem stosowania ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy. ⌦ Definicja ⌫ broni palnej pozbawionej cech użytkowych, powinna odpowiadać ogólnym zasadom pozbawiania broni palnej cech użytkowych zgodnie z Protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i handlowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, dołączonym do decyzji Rady 2014/164/UE[9], która transponuje ten protokół do unijnych ram prawnych.

---

[9] Decyzja Rady 2014/164/UE z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 7).

↓ 2008/51 motyw 14
(dostosowany)

(30) Europejska karta broni palnej powinna być głównym dokumentem wymaganym od ⌦ strzelców sportowych i innych osób upoważnionych zgodnie z niniejszą dyrektywą ⌫ na posiadanie broni palnej w trakcie podróży do innego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie nie powinny uzależniać uznania europejskiej karty broni palnej od uiszczenia jakichkolwiek opłat.

↓ 2017/853 motyw 25
(dostosowany)

(31) Przepisy ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy odnoszące się do europejskiej karty broni palnej powinny odniosić się do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A, bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wyboru stosowania bardziej rygorystycznych zasad.

↓ 2008/51 motyw 15 (adapted)

(32) Aby ułatwić śledzenie broni palnej oraz skutecznie zwalczać nielegalny obrót bronią palną, jej częściami i amunicją oraz ich nielegalne wytwarzanie, konieczna jest wymiana informacji między państwami członkowskimi.

↓ 2017/853 motyw 22

(33) Broń palna zaprojektowana do celów wojskowych, na przykład AK47 i M16, której wyposażenie umożliwia działanie w oparciu o przełącznik trybu prowadzenia ognia, w przypadku gdy może być ona ręcznie przełączana między trybem samoczynnym i samopowtarzalnym, powinna być sklasyfikowana w kategorii A broni palnej, a tym samym zakazana do użytku cywilnego. Jeśli zostanie przerobiona na samopowtarzalną broń palną, powinna być sklasyfikowana w kategorii A pkt 6.

↓ 2017/853 motyw 23

(34) Niektóre rodzaje samopowtarzalnej broni palnej mogą być z łatwością przerabiane na samoczynną broń palną, co stwarza poważne zagrożenie bezpieczeństwa. Nawet bez takiego przerobienia niektóre rodzaje samopowtarzalnej broni palnej mogłyby być bardzo niebezpieczne, z uwagi na liczbę nabojów, jaką są w stanie pomieścić. Dlatego samopowtarzalna broń palna ze stałym mechanizmem ładującym umożliwiającym wystrzelenie wielu nabojów, a także samopowtarzalna broń palna w połączeniu z odłączalnym mechanizmem ładującym mogąca pomieścić wiele nabojów powinny być zakazane do użytku cywilnego. Sama możliwość dołączania mechanizmu ładującego o pojemności ponad 10 nabojów dla długiej broni palnej i 20 nabojów dla krótkiej broni palnej nie przesądza o konieczności sklasyfikowania broni palnej w określonej kategorii.

↓ 2017/853 motyw 24
(dostosowany)

(35) Bez uszczerbku dla możliwości odnawiania pozwoleń zgodnie z ⌦ niniejszą ⌫ dyrektywą, samopowtarzalna broń palna, która wykorzystuje amunicję bocznego zapłonu, w tym o kalibrze 22 lub mniejszym, nie powinna być sklasyfikowana w kategorii A, chyba że dana broń palna została przerobiona z samoczynnej broni palnej.

↓ 2017/853 motyw 26
(dostosowany)

(36) Przedmioty, które mają wygląd broni palnej („replika”), lecz zostały wytworzone w sposób uniemożliwiający ich przerobienie tak, aby miotały śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, nie powinny być objęte zakresem stosowania ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy.

↓ 2017/853 motyw 27
(dostosowany)

(37) W przypadku gdy państwa członkowskie posiadają krajowe przepisy regulujące broń zabytkową, broń ta nie podlega ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywie. Reprodukcje broni zabytkowej nie mają jednak takiego samego znaczenia historycznego ani powiązanej z nim wartości i mogą być wykonane przy użyciu nowoczesnych technik, które mogą zwiększyć ich trwałość i dokładność. Dlatego też takie reprodukcje powinny zostać ⌦ objęte ⌫ zakresem stosowania ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy. ⌦ Niniejsza ⌫ dyrektywa nie ma zastosowania do innych rzeczy, takich jak urządzenia do airsoftu, które nie odpowiadają definicji broni palnej i w związku z tym nie są regulowane ⌦ niniejszą ⌫ dyrektywą.

↓ 2017/853 motyw 28

(38) W celu poprawy funkcjonowania wymiany informacji między państwami członkowskimi byłoby pomocne, gdyby Komisja mogła ocenić niezbędne elementy systemu w celu wsparcia takiej wymiany informacji zawartych w skomputeryzowanych systemach rejestracji danych w poszczególnych państwach członkowskich, włącznie z oceną wykonalności umożliwienia każdemu państwu członkowskiemu dostępu do takiego systemu. System ten może wykorzystywać moduł systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012[10], specjalnie dostosowany do broni palnej. Taka wymiana informacji między państwami członkowskimi powinna odbywać się zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

i Rady (UE) 2016/679[11]. W przypadku gdy właściwy organ potrzebuje dostępu do rejestrów karnych osoby ubiegającej się o pozwolenie na nabycie lub posiadanie broni palnej, organ ten powinien mieć możliwość uzyskania takich informacji zgodnie z decyzją ramową Rady 2009/315/WSiSW[12]. Do oceny Komisji, w stosownych przypadkach, mógłby zostać dołączony wniosek ustawodawczy uwzględniający istniejące instrumenty dotyczące wymiany informacji.

↓ 2017/853 motyw 29

(39) W celu zapewnienia odpowiedniej wymiany między państwami członkowskimi drogą elektroniczną informacji na temat wydanych pozwoleń na transfer broni palnej do innego państwa członkowskiego oraz odrzuconych wniosków o pozwolenia na nabycie lub posiadanie broni palnej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanawiania przepisów umożliwiających państwom członkowskim stworzenie takiego systemu wymiany informacji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[13]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

↓ 2017/853 motyw 30

(40) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[14].

↓ 2017/853 motyw 31

(41) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

---

[11] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

[12] Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

[13] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

[14] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

↓ 2017/853 motyw 32
(dostosowany)

(42) Do przetwarzania danych osobowych w ramach ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy powinno mieć zastosowanie rozporządzenie (UE) 2016/679. W przypadku gdy dane osobowe gromadzone na mocy ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy są przetwarzane w celach zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, organy przetwarzające te dane powinny przestrzegać przepisów przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680[15].

↓ 2017/853 motyw 33

(43) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

↓ 2017/853 motyw 35
(dostosowany)

(44) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza dyrektywa ⌦ stanowi ⌫ rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[16], które wchodzą w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE[17].

↓ 2017/853 motyw 36
(dostosowany)

(45) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza dyrektywa ⌦ stanowi ⌫ rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[18],

[15] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

[16] Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

[17] Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

[18] Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

które wchodzą w zakres obszarów, o których mowa art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE[19].

↓ 2017/853 motyw 37 (dostosowany)

(46) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza dyrektywa ⌦ stanowi ⌫ rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[20], które wchodzą w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE[21].

↓

(47) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B,

---

↓ 91/477

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i definicje

↓ 2017/853 art. 1 pkt 1

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

1) „broń palna” oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, chyba że jest wyłączona

---

[19] Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

[20] Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

[21] Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

z zakresu tej definicji z jednego z powodów wymienionych w załączniku I sekcja III. Broń palna została sklasyfikowana w załączniku I sekcja II.

Przedmiot uznaje się za możliwy do przerobienia tak, aby miotał śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli:

a) ma wygląd broni palnej; oraz

b) ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może zostać przerobiony w tym celu;

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 191 z 22.7.2017, s.13

2) „istotny komponent” oznacza lufę, szkielet, komorę zamkową, w tym, w stosownych przypadkach, górną i dolną komorę zamkową, bębenek lub zamek dowolnego typu (ang. *the slide*, *the bolt* lub *the breech block*), które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają zostać osadzone;

↓ 2017/853 art. 1 pkt 1

3) „amunicja” oznacza nabój scalony lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch, kule lub pociski, używane w broni palnej, pod warunkiem że komponenty te również są objęte wymogiem uzyskania pozwolenia w danym państwie członkowskim;

4) „broń alarmowa i sygnałowa” oznacza urządzenia z uchwytem na nabój, przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami oraz do wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji czynnych lub pirotechnicznych nabojów sygnalizacyjnych i których nie można przerobić tak, aby miotały śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego;

5) „broń salutacyjna i akustyczna” oznacza broń palną, która została specjalnie przerobiona do strzelania wyłącznie ślepymi nabojami, do takiego użytku jak w przedstawieniach teatralnych, sesjach fotograficznych, filmach i programach telewizyjnych, rekonstrukcjach historycznych, paradach, wydarzeniach sportowych i szkoleniach;

6) „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza broń palną, którą uczyniono trwale niezdatną do użytku w wyniku pozbawienia jej cech użytkowych poprzez zapewnienia, aby wszystkie istotne komponenty danej broni palnej stały się trwale niezdatne do użytku i niemożliwe do usunięcia, zastąpienia lub modyfikacji w sposób, który umożliwiłby przywrócenie broni palnej cech użytkowych w jakikolwiek sposób;

7) „muzeum” oznacza stałą i publicznie dostępną instytucję służącą społeczeństwu i jego rozwojowi, która nabywa, konserwuje, bada i wystawia broń palną, istotne komponenty lub amunicję w celach historycznych, kulturalnych, naukowych, technicznych, edukacyjnych, związanych z dziedzictwem lub rekreacją, która to instytucja została uznana za muzeum przez dane państwo członkowskie;

8) „kolekcjoner” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się gromadzeniem i konserwacją broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji w celach historycznych, kulturalnych, naukowych, technicznych, edukacyjnych lub związanych z dziedzictwem, która to osoba została uznana za kolekcjonera przez dane państwo członkowskie;

9) „sprzedawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na jednej z poniższych:

   a) wytwarzanie, handel, wymiana, wypożyczanie, naprawa, modyfikacja lub przeróbka broni palnej lub jej istotnych komponentów;

   b) wytwarzanie, handel, wymiana, modyfikacja lub przeróbka amunicji;

10) „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną inną niż sprzedawca, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na jednej z poniższych:

   a) negocjowanie lub organizowanie transakcji kupna, sprzedaży lub dostawy broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji;

   b) organizowanie transferu broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji w państwie członkowskim, z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub z państwa trzeciego do państwa członkowskiego;

11) „nielegalne wytwarzanie” oznacza wytwarzanie lub montowanie broni palnej, jej istotnych komponentów i amunicji:

   a) z jakichkolwiek istotnych komponentów takiej broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu;

   b) bez pozwolenia wydanego zgodnie z art. 4 przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce wytwarzanie lub montaż; lub

   c) bez oznakowania broni palnej przy jej wytwarzaniu zgodnie z art. 4;

12) „nielegalny obrót” oznacza nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub transfer broni palnej, jej istotnych komponentów lub amunicji z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli żadne z danych państw członkowskich nie wydało na to pozwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą lub jeżeli broń palna, istotne komponenty lub amunicja nie są oznakowane zgodnie z art. 4;

13) „śledzenie” oznacza systematyczne śledzenie losów broni palnej oraz, w miarę możliwości, jej istotnych komponentów i amunicji od wytwórcy do nabywcy w celu udzielania właściwym organom państw członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania i nielegalnego obrotu.

2. Do celów niniejszej dyrektywy osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w państwie wskazanym w adresie znajdującym się w dokumencie urzędowym wskazującym jej miejsce zamieszkania, takim jak paszport lub krajowy dowód osobisty, który przedstawia się właściwym organom państwa członkowskiego, sprzedawcy lub pośrednikowi podczas kontroli nabywania lub posiadania. Jeżeli paszport lub krajowy dowód osobisty danej osoby nie zawiera adresu, państwo miejsca zamieszkania danej osoby ustala się na podstawie innego urzędowego dowodu miejsca zamieszkania uznawanego przez dane państwo członkowskie.

3. „Europejska karta broni palnej” jest wydawana przez właściwe organy państwa członkowskiego na wniosek osoby, która w sposób zgodny z prawem weszła w posiadanie i używa broń palną. Jest ona ważna przez okres nieprzekraczający pięciu lat, który może zostać przedłużony, oraz zawiera informacje określone w załączniku II. Jest ona niezbywalna i zawiera informacje na temat broni posiadanej i używanej przez posiadacza karty. Musi ona zawsze znajdować się w posiadaniu osoby używającej broń palną, a wszelkie zmiany w stanie posiadania broni lub jej cechach, a także jej utratę lub kradzież, wpisuje się do karty.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 2

Artykuł 2

1. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa krajowego dotyczących noszenia broni, myślistwa lub strzelectwa sportowego, z użyciem broni zgodnie z prawem nabytej i posiadanej zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nabywania ani posiadania broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, policję lub organy publiczne. Nie ma ona również zastosowania do transferów regulowanych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE[22].

↓ 91/477 (dostosowany)

Artykuł 3

Państwa członkowskie mogą w swym ustawodawstwie uchwalić przepisy surowsze niż ⌦ ustanowione ⌫ w niniejszej dyrektywie, z zastrzeżeniem praw przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania w państwach członkowskich określonych w art. 17 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

Harmonizacja ustawodawstwa dotyczącego broni palnej

↓ 2008/51 art. 1 pkt 2

Artykuł 4

↓ 2017/853 art. 1 pkt 3 lit. a) (dostosowany)

1. W odniesieniu do broni palnej wytworzonej lub przywiezionej do Unii, począwszy od dnia 14 września 2018 r. państwa członkowskie zapewniają, aby każda taka broń palna lub każdy istotny komponent wprowadzone do obrotu:

a) zostały opatrzone czytelnym, trwałym i niepowtarzalnym oznakowaniem, niezwłocznie po wytworzeniu i najpóźniej przed wprowadzeniem ich do obrotu lub niezwłocznie po przywozie do Unii; oraz

b) zostały zarejestrowane zgodnie z niniejszą dyrektywą niezwłocznie po wytworzeniu i najpóźniej przed wprowadzeniem ich do obrotu lub niezwłocznie po przywozie do Unii.

[22] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

2. Niepowtarzalne oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), obejmuje imię i nazwisko lub nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe, państwo lub miejsce wytworzenia, numer seryjny i rok wytworzenia – jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym – oraz model, o ile to możliwe. Pozostaje to bez uszczerbku dla umieszczenia znaku towarowego wytwórcy. W przypadku gdy istotny komponent jest zbyt mały, aby oznakować go zgodnie z niniejszym artykułem, zostaje on oznakowany co najmniej numerem seryjnym lub kodem alfanumerycznym bądź cyfrowym.

Wymogi w zakresie oznakowania broni palnej lub istotnych komponentów, które mają szczególne znaczenie historyczne, określa się zgodnie z prawem krajowym.

Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego podstawowego opakowania pełnej amunicji w taki sposób, by wskazać nazwę wytwórcy, numer identyfikacyjny partii, kaliber i typ amunicji.

Do celów, o których mowa w ust. 1 oraz w niniejszym ustępie, państwa członkowskie mogą wybrać stosowanie postanowień Konwencji o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej z dnia 1 lipca 1969 r.

Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku transferu broni palnej lub jej istotnych komponentów pochodzących z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego zostały one opatrzone niepowtarzalnym oznakowaniem, jak określono w ust. 1, umożliwiającym identyfikację podmiotu przekazującego.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje techniczne dotyczące oznakowania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

4. Każde państwo członkowskie ustanawia system regulujący działalność sprzedawców i pośredników. System taki obejmuje co najmniej następujące środki:

a) rejestrację sprzedawców i pośredników działających na terytorium danego państwa członkowskiego;

b) koncesje lub pozwolenia na prowadzenie działalności przez sprzedawców i pośredników na terytorium danego państwa członkowskiego; oraz

c) kontrolę rzetelności prywatnej i zawodowej oraz odpowiednich umiejętności danego sprzedawcy lub pośrednika. W przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy zarówno osoby prawnej, jak i osoby fizycznej lub osób fizycznych, które kierują przedsiębiorstwem.

↓ 2008/51 art. 1 pkt 2 (dostosowany)
→1 2017/853 art. 1 pkt 3 lit. b)

5. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego lub zdecentralizowanego systemu rejestracji danych, gwarantującego upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych obejmujących każdą sztukę broni palnej objętej niniejszą dyrektywą. →1 W takim systemie rejestracji danych zapisuje się wszystkie informacje dotyczące broni palnej konieczne w celu śledzenia i identyfikacji tej broni palnej, w tym:

a) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny każdej jednostki broni palnej oraz oznakowanie umieszczone na szkielecie lub komorze zamkowej jako niepowtarzalne

oznakowanie zgodnie z ust. 1, które służy jako niepowtarzalny identyfikator każdej jednostki broni palnej;

b) numer seryjny lub niepowtarzalne oznakowanie umieszczone na istotnych komponentach, w przypadku gdy różnią się od oznakowania na szkielecie lub komorze zamkowej każdej jednostki broni palnej;

c) imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy dostawców i osób nabywających lub posiadających broń palną, wraz z odpowiednią datą lub datami; oraz

d) wszelkie przeróbki lub modyfikacje broni palnej powodujące zmianę jej kategorii lub podkategorii, w tym autoryzowane pozbawienie cech użytkowych lub zniszczenie broni palnej oraz odpowiednią datę lub daty.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy zachowywały w systemie rejestracji danych rejestr dotyczący broni palnej i istotnych komponentów, łącznie z powiązanymi danymi osobowymi, przez okres 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów.

Możliwość dostępu do rejestrów broni palnej i istotnych komponentów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oraz do powiązanych danych osobowych mają:

a) organy właściwe w sprawach udzielania lub cofania pozwoleń, o których mowa w art. 9 lub 10, lub organy właściwe do prowadzenia postępowania celnego, przez okres 10 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów; oraz

b) organy właściwe w sprawach dotyczących zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, przez okres 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były usuwane z systemów rejestracji danych po upływie okresów określonych w akapicie drugim i trzecim. Pozostaje to bez uszczerbku dla przypadków, gdy konkretne dane osobowe zostały przekazane organowi właściwemu do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar i są wykorzystywane w tym konkretnym kontekście, lub innym organom właściwym do podobnych celów przewidzianych w prawie krajowym. W takich przypadkach przetwarzanie takich danych przez właściwe organy reguluje prawo krajowe danego państwa członkowskiego, z zachowaniem pełnej zgodności z prawem Unii, w szczególności przepisy dotyczące ochrony danych. ←

↓ 2017/853 art. 1 pkt 3 lit. b)

W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy i pośrednicy zobowiązani są do prowadzenia ewidencji, w której zapisuje się każdą jednostkę broni palnej i każdy istotny komponent objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, które otrzymali lub zbyli, wraz ze szczegółowymi danymi umożliwiającymi identyfikację i śledzenie danej broni palnej lub danego istotnego komponentu, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy dostawców i osób nabywających je.

Po zakończeniu działalności sprzedawcy i pośrednicy przekazują tę ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za systemy rejestracji danych przewidziane w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawcy i pośrednicy mający siedzibę na ich terytorium bez zbędnej zwłoki zgłaszali właściwym organom krajowym transakcje dotyczące broni palnej lub istotnych komponentów, aby sprzedawcy i pośrednicy posiadali połączenie elektroniczne z tymi organami do celów takiego zgłaszania oraz aby systemy rejestracji danych były aktualizowane natychmiast po otrzymaniu informacji dotyczących takich transakcji.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 3 lit. c)

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w danej chwili każdą broń palną można było przyporządkować do jej właściciela.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 4

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 3, państwa członkowskie zezwalają na nabycie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które otrzymały pozwolenie, lub – w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C – osobom, które są specjalnie upoważnione do nabycia i posiadania takiej broni palnej zgodnie z prawem krajowym.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 6 (dostosowany)

Artykuł 6

1. Bez uszczerbku dla art. 3, państwa członkowskie zezwalają na nabycie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawią ważną przyczynę i które:

a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem nabycia, innego niż w drodze zakupu, i posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub do celów łowieckich, lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka, a rodzic lub osoba dorosła posiadająca ważne pozwolenie na broń palną lub do celów łowieckich przyjmuje odpowiedzialność za należyte przechowywanie zgodnie z art. 7; oraz

b) nie wydają się stanowić zagrożenia dla samych siebie lub innych, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; karalność za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.

2. Państwa członkowskie muszą posiadać system monitorowania, z którego mogą korzystać stale lub okresowo, w celu zapewnienia, aby warunki udzielania pozwolenia ustanowione w prawie krajowym były spełniane przez cały okres obowiązywania pozwolenia, oraz, między innymi, aby odpowiednie informacje medyczne i psychologiczne były poddane ocenie. Szczegółowe zasady ustanawia się zgodnie z prawem krajowym.

W przypadku gdy którykolwiek z warunków udzielenia pozwolenia przestaje być spełniony, państwa członkowskie cofają odnośne pozwolenie.

Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni palnej, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania broni palnej tego samego typu na swoim terytorium.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenie na nabycie oraz pozwolenie na posiadanie broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B zostało cofnięte, jeżeli stwierdzono, że osoba, której wydano pozwolenie, znajduje się w posiadaniu mechanizmu ładującego, który można dołączyć do samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu lub do powtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu, który to mechanizm:

a) może pomieścić ponad 20 nabojów; lub

b) w przypadku długiej broni palnej – może pomieścić ponad 10 nabojów,

chyba że osobie tej wydano pozwolenie na podstawie art. 9 lub pozwolenie, które zostało potwierdzone, odnowione lub przedłużone na podstawie art. 10 ust. 5.

Artykuł 7

Aby zminimalizować ryzyko dostępu osób nieuprawnionych do broni palnej i amunicji państwa członkowskie określają zasady dotyczące właściwego nadzoru nad bronią palną i amunicją oraz zasady ich należytego przechowywania w bezpieczny sposób. Broń palna i amunicja do niej nie mogą być łatwo dostępne razem. Należyty nadzór w takich przypadkach oznacza, że osoba posiadająca w sposób zgodny z prawem daną broń palną lub daną amunicję ma nad nią kontrolę podczas jej transportu i użytkowania. Poziom nadzoru w odniesieniu do zasad należytego przechowywania musi odpowiadać liczbie i kategorii danej broni palnej i danej amunicji.

Artykuł 8

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach dotyczących nabycia i sprzedaży broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji sklasyfikowanych w kategoriach A, B lub C, na podstawie umów zawieranych na odległość zdefiniowanych w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE , tożsamość, a w wymaganych przypadkach również pozwolenie nabywcy broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji, były weryfikowane przed dostarczeniem lub najpóźniej w chwili dostarczenia ich tej osobie przez:

a) koncesjonowanego lub uprawnionego sprzedawcę lub pośrednika; lub

b) organ publiczny lub przedstawiciela tego organu.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku art. 2 ust. 2, państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki, aby zakazać nabywania i posiadania broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A. Państwa członkowskie zapewniają, aby ta broń palna, istotne komponenty i amunicja, które w sposób niezgodny z prawem znajdują się w posiadaniu z naruszeniem tego zakazu, zostały skonfiskowane.

2. W celu ochrony bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, żeglugi handlowej, konwojów wysokiej wartości oraz ważnych obiektów, a także w celach obrony narodowej, celach edukacyjnych, kulturowych, badawczych i historycznych, oraz bez uszczerbku dla ust. 1, właściwe organy krajowe mogą wydawać, w indywidualnych, wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, pozwolenia na broń palną, istotne komponenty i amunicję

sklasyfikowane w kategorii A, jeżeli nie jest to sprzeczne z bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym.

3. Państwa członkowskie mogą w szczególnych indywidualnych, wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach zadecydować o wydawaniu kolekcjonerom pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków w zakresie bezpieczeństwa, w tym wykazania przed właściwymi organami krajowymi, że podjęto środki w celu wyeliminowania wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego oraz że dana broń palna, dane istotne komponenty i dana amunicja są przechowywane w sposób zapewniający poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do zagrożeń związanych z nieuprawnionym dostępem do takich przedmiotów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby kolekcjonerów, którym wydano pozwolenia zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, można było zidentyfikować w systemie rejestracji danych, o którym mowa w art. 4. Tacy uprawnieni kolekcjonerzy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej wszelką posiadaną przez nich broń palną sklasyfikowaną w kategorii A oraz zapewnienia właściwym organom krajowym dostępu do tej ewidencji. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiedni system monitorowania w odniesieniu do takich uprawnionych kolekcjonerów, biorąc pod uwagę wszystkie istotne czynniki.

4. Państwa członkowskie mogą wydawać pozwolenia sprzedawcom lub pośrednikom, w ramach ich działalności zawodowej, na nabycie, wytwarzanie, pozbawianie cech użytkowych, naprawę, dostawę, transfer i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków w zakresie bezpieczeństwa.

5. Państwa członkowskie mogą wydawać pozwolenia muzeom na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków w zakresie bezpieczeństwa.

6. Państwa członkowskie mogą wydawać pozwolenia strzelcom sportowym na nabycie i posiadanie samopowtarzalnej broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A pkt 6 lub 7, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

a) zadowalający wynik oceny odpowiednich informacji uzyskanych w wyniku stosowania art. 6 ust. 2;

b) dostarczenie dowodu, że dany strzelec sportowy aktywnie przygotowuje się do zawodów lub uczestniczy w zawodach strzeleckich uznawanych przez uznaną urzędowo organizację strzelectwa sportowego danego państwa członkowskiego lub przez ustanowioną na szczeblu międzynarodowym i uznaną urzędowo federację strzelectwa sportowego; oraz

c) przedstawienie zaświadczenia z uznanej urzędowo organizacji strzelectwa sportowego, potwierdzające, że:

   (i) strzelec sportowy jest członkiem klubu strzeleckiego i regularnie uprawia w nim strzelectwo sportowe co najmniej od 12 miesięcy; oraz

   (ii) dana broń palna wypełnia specyfikacje wymagane dla dyscypliny strzeleckiej uznanej przez ustanowioną na szczeblu międzynarodowym i uznaną urzędowo federację strzelectwa sportowego.

W odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A pkt 6 państwa członkowskie, które stosują system wojskowy oparty na poborze powszechnym i w których przez 50 ostatnich lat obowiązywał system transferu wojskowej broni palnej na rzecz osób

opuszczających armię po wypełnieniu obowiązku wojskowego, mogą wydawać takim osobom, jako strzelcom sportowym, pozwolenia na zatrzymanie jednej jednostki broni palnej używanej w trakcie obowiązkowej służby wojskowej. Odpowiedni organ publiczny przekształca tę broń palną w samopowtarzalną broń palną i okresowo sprawdza, czy osoby posługujące się taką bronią palną nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego. Zastosowanie mają przepisy akapitu pierwszego lit. a), b) i c).

7. Pozwolenia wydane na podstawie niniejszego artykułu podlegają okresowemu przeglądowi w odstępach nieprzekraczających pięciu lat.

🡻 91/477
→1 Sprostowanie, Dz.U. L 191 z 22.7.2017, s. 12.

Artykuł 10

1. Nie można nabywać broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B na terytorium państwa członkowskiego, chyba że uzyska się w tym celu stosowne pozwolenie od tego państwa członkowskiego.

Pozwolenie tego rodzaju nie może zostać wydane osobie mającej miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim bez uprzedniej zgody tego państwa.

2. Nie można posiadać broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B na terytorium państwa członkowskiego, chyba że to państwo członkowskie wyda w tym celu stosowne pozwolenie. →1 Jeśli osoba, która uzyska takie pozwolenie, ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, to państwo członkowskie zostaje stosownie poinformowane. 🡸

3. Pozwolenie na nabycie oraz pozwolenie na posiadanie broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B może przyjąć formę pojedynczej decyzji administracyjnej.

🡻 2008/51 art. 1 pkt 6

4. Państwa członkowskie mogą rozważyć wydanie osobom, które spełniają wymogi konieczne do wydania pozwolenia na broń palną, wieloletniego zezwolenia na nabywanie i posiadanie wszelkiej broni wymagającej pozwolenia, bez uszczerbku dla:

a) obowiązku informowania właściwych organów o transferach;

b) okresowej weryfikacji spełniania przez te osoby wymogów; oraz

c) maksymalnych limitów posiadanej broni przewidzianych w prawie krajowym.

🡻 2017/853 art. 1 pkt 7 lit a)

Pozwolenie na posiadanie broni palnej podlega okresowemu przeglądowi w odstępach nieprzekraczających pięciu lat. Pozwolenie może zostać odnowione lub przedłużone, jeżeli warunki, na podstawie których zostało wydane, są nadal spełniane.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 7 lit. b) (dostosowany)

5. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o potwierdzeniu, odnowieniu lub przedłużeniu pozwoleń na samopowtarzalną broń palną sklasyfikowaną w kategorii A pkt 6, 7 lub 8 w odniesieniu do broni palnej, która była sklasyfikowana w kategorii B, oraz nabytą w sposób zgodny z prawem i zarejestrowaną przed dniem 13 czerwca 2017 r., z zastrzeżeniem pozostałych warunków określonych w niniejszej dyrektywie. Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na nabycie takiej broni palnej przez inne osoby uprawnione przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą.

↓ 2008/51 art. 1 pkt 6 (dostosowany)

6. Państwa członkowskie ⌦ ustanawiają ⌫ przepisy gwarantujące, że osoby posiadające pozwolenie na broń palną kategorii B wydane na podstawie prawa krajowego w dniu 28 lipca 2008 r. nie muszą ubiegać się o zezwolenie lub pozwolenie na broń palną kategorii C lub D ⌦ posiadaną przed tą datą ⌫ Jednak każdy transfer broni palnej kategorii C lub D podlega wymogowi uzyskania lub posiadania przez osobę otrzymującą transfer zezwolenia lub specjalnego upoważnienia do posiadania tej broni palnej zgodnie z prawem krajowym.

↓ 91/477 (dostosowany)

Artykuł 11

1. Nie jest dozwolone posiadanie broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, chyba że jej posiadanie zostało ujęte w oświadczeniu przekazanym władzom państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta broń palna.

↓ 2017/853 art. 2 ust. 4 (dostosowany)

Państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do broni palnej nabytej przed dniem 14 września 2018 r., zawiesić wymóg składania oświadczenia dotyczącego broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C pkt 5, 6 lub 7 do dnia 14 marca 2021 r.

↓ 91/477 (dostosowany)
→$_1$ Sprostowanie, Dz.U. L 191 z 22.7.2017, s. 12.

2. Każdy sprzedawca lub osoba prywatna informuje →$_1$ organy państwa członkowskiego ← o każdym fakcie dysponowania lub przekazania broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, który ma miejsce na jego terytorium, podając dane szczegółowe, za pomocą których można zidentyfikować broń palną oraz osobę ją nabywającą. Jeśli nabywca takiej broni palnej ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, nabywca broni oraz państwo członkowskie, na którego terytorium transakcja miała miejsce, informują zainteresowane państwo członkowskie o nabyciu broni.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 8

3. Jeżeli państwo członkowskie zakazuje nabywania i posiadania na swoim terytorium broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach B lub C lub uzależnia jej nabycie i posiadanie od uzyskania pozwolenia, informuje o tym pozostałe państwa członkowskie, które umieszczają wyraźne oświadczenie na ten temat w każdej wydawanej przez siebie europejskiej karcie broni palnej dla tej broni, zgodnie z art. 17 ust. 2.

↓ 91/477
→1 Sprostowanie, Dz.U. L 191 z 22.7.2017, s. 12.

Artykuł 12

1. Zezwala się na przekazywanie broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach A, B lub C osobie, która nie ma miejsca zamieszkania w danym państwie członkowskim, jeśli jest ono zgodne z wymogami przewidzianymi w art. 9, 10 i 11:

a) w przypadku gdy zgodnie z art. 16, nabywca uzyskał pozwolenie na dokonanie transferu do państwa jego zamieszkania,

b) w przypadku gdy nabywca przedkłada →1 pisemne oświadczenie poświadczające i uzasadniające ← jego zamiar posiadania broni palnej w państwie członkowskim, w którym ta broń palna została nabyta pod warunkiem, że spełnia on warunki prawne posiadania w tym państwie członkowskim.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na czasowe przekazanie broni palnej, zgodnie z ustanowionymi przez nie procedurami.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 9

Artykuł 13

1. Zasady dotyczące nabywania i posiadania amunicji muszą być takie same jak zasady dotyczące posiadania broni palnej, do której przeznaczona jest ta amunicja.

Na nabycie mechanizmów ładujących do samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu, które mogą pomieścić ponad 20 nabojów lub ponad 10 nabojów w przypadku długiej broni palnej, zezwala się jedynie osobom, którym wydano pozwolenie na podstawie art. 9 lub pozwolenie, które zostało potwierdzone, odnowione lub przedłużone na podstawie art. 10 ust. 5.

2. Sprzedawcy i pośrednicy mogą odmówić zawarcia jakiejkolwiek transakcji nabycia amunicji scalonej lub komponentów amunicji, jeśli mają uzasadnione podejrzenia co do takiej transakcji z uwagi na jej charakter lub wielkość, oraz zgłaszają każdą próbę dokonania takiej transakcji właściwym organom.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 10 (dostosowany)

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby urządzenia z uchwytem na nabój, które są przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami, do wystrzeliwania substancji drażniących i innych substancji czynnych lub do strzelania pirotechnicznymi nabojami sygnalizacyjnymi, nie mogły być przerobione w celu miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego.

2. Państwa członkowskie klasyfikują jako broń palną urządzenia z uchwytem na nabój, które są przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami, do wystrzeliwania substancji drażniących i innych substancji czynnych lub do strzelania pirotechnicznymi nabojami sygnalizacyjnymi i które mogą być przerobione w celu miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej wytworzonej w Unii lub przywiezionej do Unii począwszy od dnia 14 września 2018 r. w celu zapewnienia, aby nie było możliwe przerabianie jej w celu miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie zapewniają weryfikację pozbawiania broni palnej cech użytkowych przez właściwy organ w celu zapewnienia, aby w wyniku modyfikacji dokonanych w broni palnej wszystkie jej istotne komponenty zostały trwale pozbawione możliwości funkcjonowania i aby niemożliwe było ich usunięcie, zastąpienie lub modyfikacja, w sposób, który pozwalałby na przywrócenie w jakikolwiek sposób cech użytkowych broni palnej. Państwa członkowskie zapewniają, w ramach tej weryfikacji, wydanie świadectwa z zapisem poświadczającym, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, oraz naniesienie w tym celu na broni palnej wyraźnie widocznego oznakowania.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zapewnienia, aby wszystkie istotne komponenty broni palnej zostały trwale pozbawione możliwości funkcjonowania i niemożliwe było ich usunięcie, zastąpienie lub modyfikacja, w sposób, który pozwalałby na przywrócenie w jakikolwiek sposób cech użytkowych broni palnej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, nie mają zastosowania do broni palnej pozbawionej cech użytkowych przed datą rozpoczęcia stosowania tych aktów wykonawczych, chyba że ta broń palna jest przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego lub jest wprowadzona do obrotu po tej dacie.

4. Państwa członkowskie mogą powiadomić Komisję w ciągu dwóch miesięcy po dniu 13 czerwca 2017 r. o swoich krajowych normach i technikach pozbawiania broni palnej cech użytkowych stosowanych przed dniem 8 kwietnia 2016 r., wraz z uzasadnieniem, z jakich powodów poziom bezpieczeństwa zapewniany przez te krajowe normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych jest równoważny z poziomem zapewnianych przez normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w

załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403[23] mającego zastosowanie w dniu 8 kwietnia 2016 r.

5. Gdy państwa członkowskie powiadomią Komisję zgodnie z ust. 4, Komisja może najpóźniej w terminie 12 miesięcy po tym powiadomieniu przyjąć akty wykonawcze, w których decyduje, czy krajowe normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych, których dotyczy powiadomienie, zapewniają pozbawienie broni palnej cech użytkowych z zachowaniem poziomu bezpieczeństwa równoważnego poziomowi zapewnionemu przez specyfikacje techniczne pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 mającym zastosowanie w dniu 8 kwietnia 2016 r. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

6. Do dnia rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 5, każda broń palna pozbawiona cech użytkowych zgodnie z krajowymi normami i technikami pozbawiania broni palnej cech użytkowych stosowanymi przed dniem 8 kwietnia 2016 r., gdy jest ona przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego lub jest wprowadzana do obrotu, musi być zgodna ze specyfikacjami technicznymi pozbawiania broni palnej cech użytkowych określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2403.

7. Broń palną pozbawioną cech użytkowych przed dniem 8 kwietnia 2016 r. zgodnie z krajowymi normami i technikami pozbawiania broni palnej cech użytkowych, co do których uznano, że zapewniają one poziom bezpieczeństwa równoważny poziomowi zapewnianemu przez specyfikacje techniczne pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczym (UE) 2015/2403 mającym zastosowanie w dniu 8 kwietnia 2016 r., uznaje się za broń palną pozbawioną cech użytkowych, w tym również w przypadku, gdy jest ona przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego lub jest wprowadzana do obrotu po dniu rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 5.

↓ 91/477
→1 2017/853 art. 1 pkt 11

ROZDZIAŁ 3

Formalności dotyczące przepływu broni →1 w Unii ←

Artykuł 16

↓ 2017/853 art. 1 pkt 12

1. Bez uszczerbku dla art. 17, broń palna może być przedmiotem transferu z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego wyłącznie zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym artykule. Procedura ta ma zastosowanie również do transferu broni palnej w wyniku sprzedaży na podstawie umowy zawartej na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE.

---

[23] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 62).

↓ 91/477

2. W przypadku gdy broń palna ma zostać przewieziona do innego państwa członkowskiego, zainteresowana osoba, przed dokonaniem transferu, przedstawia następujące dane szczegółowe państwu członkowskiemu, w którym znajduje się taka broń palna:

a) nazwiska i adresy osób: sprzedającej lub przekazującej broń palną oraz kupującej lub nabywającej ją lub, gdzie stosowne, właściciela,

b) adres, na który broń palna ma być wysłana lub transportowana,

c) liczba sztuk broni palnej przeznaczonej do wysyłki lub transportu,

d) dane szczegółowe umożliwiające identyfikację broni palnej oraz wskazanie, że ta broń palna poddana została kontroli zgodnie z Konwencją z dnia 1 lipca 1969 r. dotyczącą wzajemnego uznawania znaków próbnych na broni strzeleckiej,

e) środek transferu,

f) datę wysyłki i przewidywaną datę przybycia przesyłki.

Informacje określone w lit. e) i f) nie muszą być przedstawione w przypadku gdy transfer ma miejsce między pośrednikami.

Państwo członkowskie bada warunki, na jakich ma zostać dokonany transfer, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa.

W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na taki transfer, wydaje ono licencję uwzględniającą wszystkie dane szczegółowe określone w akapicie pierwszym. Licencja taka towarzyszy broni palnej do chwili jej dostarczenia do miejsca przeznaczenia. Licencja ta jest przedstawiana na każde żądanie władz państw członkowskich.

3. W przypadku transferu broni palnej innej niż broń wojskowa, wyłączonej z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 2, każde państwo członkowskie może przyznać sprzedawcom prawo dokonywania transferów broni palnej z jego terytorium do sprzedawcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim bez wcześniejszego pozwolenia określonego w ust. 2. W tym celu wydaje ono pozwolenie ważne nie dłużej niż przez okres trzech lat, które może zostać w każdym momencie zawieszone bądź wycofane na podstawie uzasadnionej decyzji. Dokument odwołujący się do tego pozwolenia musi towarzyszyć przesyłce broni palnej do chwili dotarcia jej do miejsca przeznaczenia i być przedstawiany na każde żądanie władz państw członkowskich.

↓ 2008/51 art. 1 pkt 7

Przed datą transferu sprzedawca przekazuje organom państwa członkowskiego, z którego ma być dokonany transfer, wszystkie informacje szczegółowe wymienione w ust. 2 akapit pierwszy. Organy te prowadzą kontrole, w razie potrzeby na miejscu, celem sprawdzenia zgodności informacji przekazanych przez sprzedawcę z rzeczywistym charakterem transferu. Sprzedawca przekazuje informacje w okresie dającym wystarczająco dużo czasu.

↓ 91/477
→1 Sprostowanie, Dz.U. L 191 z 22.7.2017, s. 12.
→2 2008/51 art. 1 pkt 8
→3 2017/853 art. 1 pkt 13 lit. a)

4. Każde państwo członkowskie dostarcza pozostałym państwom członkowskim wykaz broni palnej, której transfer na jego terytorium jest możliwy bez konieczności wcześniejszego uzyskania pozwolenia.

Listy te są przekazywane sprzedawcom, którzy uzyskali zgodę na transfer broni palnej bez uprzedniego pozwolenia zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 3.

Artykuł 17

1. Jeżeli nie stosuje się procedury przewidzianej w art. 16, posiadanie broni palnej w trakcie podróży przez dwa lub więcej państw członkowskich jest niedozwolone, chyba że osoba podróżująca uzyska pozwolenie każdego z tych państw członkowskich.

→1 Państwa członkowskie mogą wydać takie pozwolenie na jedną lub więcej podróży maksymalnie na okres jednego roku, z możliwością jego odnowienia. Pozwolenia takie wpisuje się do europejskiej karty broni palnej, którą osoba podróżująca przedstawia na każde żądanie organów państw członkowskich. ←

2. →2 →3 Niezależnie od ust. 1 myśliwi oraz uczestnicy rekonstrukcji historycznych, w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, oraz strzelcy sportowi, w odniesieniu do broni palnej skwalifikowanej w kategorii B lub C oraz broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A, dla której wydano pozwolenie na podstawie art. 9 ust. 6 lub w odniesieniu do której potwierdzono, odnowiono lub przedłużono pozwolenie na podstawie art. 10 ust. 5, mogą bez uprzedniego pozwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 2, być w posiadaniu jednej lub większej liczby jednostek broni palnej w czasie podróży przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich w celu wykonywania swej działalności, pod warunkiem że:

a) posiadają przy sobie europejską kartę broni palnej, w której wymieniona jest taka broń palna; oraz

b) są w stanie uzasadnić powody swojej podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu działalności związanej z myślistwem, strzelectwem sportowym lub rekonstrukcją historyczną w docelowym państwie członkowskim. ←

Państwa członkowskie nie mogą uzależniać uznania europejskiej karty broni palnej od uiszczenia jakichkolwiek opłat. ←

↓ 2017/853 art. 1 pkt 13 lit. b)

Odstępstwo to nie ma jednak zastosowania do podróży do państwa członkowskiego, które zgodnie z art. 11 ust. 3 zabrania nabywania i posiadania danej broni palnej albo wymaga w tym celu uzyskania pozwolenia. W takim przypadku do europejskiej karty broni palnej wpisuje się wyraźne oświadczenie. Państwa członkowskie mogą odmówić zastosowania tego odstępstwa w przypadku broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A, na którą wydano

pozwolenie na podstawie art. 9 ust. 6 lub w odniesieniu do której potwierdzono, odnowiono lub przedłużono pozwolenie na podstawie art. 10 ust. 5.

↓ 91/477 (dostosowany)

W kontekście sprawozdania określonego w art. 24, Komisja po konsultacji z państwami członkowskimi, oceni również rezultaty stosowania akapitu ⌦ trzeciego ⌫, w szczególności w odniesieniu do porządku publicznego oraz bezpieczeństwa publicznego.

3. Na podstawie umów dotyczących wzajemnego uznawania dokumentów krajowych, dwa lub więcej państw członkowskich może określić bardziej elastyczne niż określone w niniejszym artykule uregulowania dotyczące przepływu broni palnej na ich terytorium.

Artykuł 18

1. Każde państwo członkowskie przekazuje wszelkie przydatne informacje znajdujące się w jego posiadaniu, dotyczące docelowych transferów broni palnej do państwa członkowskiego, na którego terytorium został dokonany taki transfer.

2. Wszelkie informacje, które państwo członkowskie otrzymuje w drodze procedur przewidzianych w art. 16 dla transferu broni palnej oraz w art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 dla nabywania i posiadania broni palnej przez osoby nieposiadające miejsca zamieszkania, są przekazywane, nie później niż w momencie dokonywania transferu, państwom członkowskim będącym miejscami przeznaczenia oraz, gdy stosowne, nie później niż w chwili dokonywania transferu, państwom członkowskim, przez które dokonuje się tranzyt.

↓ 2008/51 art. 1 pkt 9 (dostosowany)

3. W celu skutecznego zastosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie dokonują regularnej wymiany informacji ⌦ w ramach ⌫ grupy kontaktowej ⌦ ustanowionej na mocy art. 13 ust. 3 dyrektywy 91/477/EWG ⌫ Państwa członkowskie powiadamiają się wzajemnie oraz Komisję o organach odpowiedzialnych za przekazywanie i otrzymywanie informacji oraz za wypełnianie obowiązków określonych w art. 16 ust. 4 ⌦ niniejszej dyrektywy ⌫.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 14

4. Właściwe organy państw członkowskich wymieniają się drogą elektroniczną informacjami o wydanych pozwoleniach na transfer broni palnej do innego państwa członkowskiego oraz informacjami o odmowach wydania pozwolenia przewidzianych w art. 9 i 10, ze względów bezpieczeństwa lub z powodów związanych z wiarygodnością danej osoby.

5. Komisja zapewnia system wymiany informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 19 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie szczegółowych zasad systematycznej wymiany informacji drogą elektroniczną.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 15

Artykuł 19

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 18 ust. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 13 czerwca 2017 r.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 18 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 18 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

↓ 2017/853 art. 1 pkt 16

Artykuł 20

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

↓ 91/477 (dostosowany)
→$_1$ 2017/853 art. 1 pkt 17

Artykuł 21

Państwa członkowskie przyjmują wszelkie stosowne przepisy zakazujące wprowadzania na ich terytorium:

a) broni palnej z wyłączeniem przypadków określonych w art. 16 i 17 oraz pod warunkiem spełnienia określonych w nich wymogów,

b) broni innej niż broń palna, jeśli dopuszczają to przepisy prawa krajowego zainteresowanego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

Artykuł 22

1. Państwa członkowskie wzmacniają kontrole posiadania broni na zewnętrznych granicach ➔1 Unii ←. W szczególności zapewniają, by osoby podróżujące z państw trzecich i zamierzające udać się do innego państwa członkowskiego stosowały się do art. 17.

2. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza przeprowadzania kontroli przez państwa członkowskie lub przez przewoźnika w momencie załadunku środka transportu.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie, w jaki przeprowadzane są kontrole określone w ust. 1 i 2. Komisja zbiera te informacje i udostępnia je wszystkim państwom członkowskim.

4. Państwa członkowskie notyfikują Komisji przepisy prawa krajowego, włącznie ze zmianami dotyczącymi nabywania i posiadania broni, w przypadku gdy prawo krajowe jest bardziej surowe niż minimalna norma, jaką zobowiązane są przyjąć. Komisja przekazuje takie informacje pozostałym państwom członkowskim.

🡻 2008/51 art. 1 pkt 11

Artykuł 23

Państwa członkowskie określają system sankcji stosowanych w przypadku niestosowania się do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

🡻 2017/853 art. 1 pkt 18

Artykuł 24

Do dnia 14 września 2020 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, wraz z oceną adekwatności jej przepisów, do którego w stosownych przypadkach dołącza wnioski ustawodawcze dotyczące w szczególności kategorii broni palnej przedstawionych w załączniku I oraz kwestii związanych z wdrażaniem systemu europejskiej karty broni palnej, oznakowaniem oraz wpływem nowych technologii, takich jak druk trójwymiarowy, stosowanie kodu QR i stosowanie identyfikacji radiowej (RFID).

↓ 2017/853 art. 2 ust. 5 (dostosowany)

Article 25

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

↓

Article 26

Dyrektywa 91/477/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku III część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku IV.

Artykuł 27

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 15 grudnia 2019 r.

↓ 91/477

Artykuł 28

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*